

Съдъ е постановилъ да бъда даденъ подъ съдъ, като неинъ убиецъ. Нищо до сега не бъ ми известно по дѣлото, освенъ това, че съдебния следователъ бъ ме разпитвалъ като свидетель. И голѣма бъ изненадата за мене, когато узнахъ, че — безъ да бъда привлеченъ като обвиняемъ и изслушали обясненията ми, като такъвъ, безъ да ми бѫде предявено следствието, и безъ да ми се даде възможностъ да представя доказателства за невинността си, (ако би съществувало нѣкакво подозрение спрѣмо мене] — Соф. Окр. Съдъ постановява да бъда съденъ и наказанъ. Азъ не познавамъ точно углавната процедура, но ми се вижда странно, че всичко това е възможно да стане тъй. Въпреки това, азъ не искамъ да се ползвувамъ отъ формалностите на закона и желая, колкото е възможно, по-скоро да се ликвидира съ това обвинение. Доколкото имахъ възможностъ, азъ прегледахъ съ помощта на братъ си (защото не виждамъ) дѣллото и моля почитаемия Софийски Апелативенъ съдъ да счете, че следствието ми е предявено. Но понеже никога до сега не съмъ билъ разпитванъ като обвиняемъ, моля съда да има снисходителността, да изслуша моите обяснения върху случката като такъвъ и върху ония обстоятелства, които Соф. Окр. съдъ, счита, че ме уличаватъ въ убийство.

Случката стана така, както съмъ я разправилъ на съдебния следователъ. Причинитѣ за убийството на Лора сѫ сѫщитѣ, които изложихъ предъ него. Това е самата истина и нѣма тя никога да стане друга — каквото и да мисли правосѫдието за мене, както и да постѫпи спрѣмо мене. И нищо повече не бихъ искалъ азъ да прибавя, нищо повече да говоря за оправдание. Предъ кого да се оправдавамъ? Ако даже моята изповѣдь предъ смъртъта е въ състояние да възбуди подозрение и да бѫде тълкувана като симулация на единъ нечувано хитъръ престѫпникъ — нима моите по-нататъшни оправдания могатъ да важатъ нѣщо? Бихъ искалъ следъ този аргументъ на Окр. съдъ да млѣкна — нека правосѫдието прави каквото намира за добре! И не за да се оправдавамъ азъ дава долнитѣ обяснения. Менъ